

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ

F. G. JACOBS

της 28ης Νοεμβρίου 1991 *

*Κύριε Πρόεδρε,
Κύριοι δικαστές,*

1. Τα νομισματικά εξισωτικά ποσά (στο εξής: ΝΕΠ) είναι ποσά καταβλητέα ή αιτητέα από τα κράτη μέλη για την εισαγωγή και εξαγωγή ορισμένων γεωργικών προϊόντων. Σκοπός τους είναι η αντιστάθμιση των στρεβλώσεων της αγοράς που ενδέχεται να επέλθουν λόγω διακυμάνσεως των συναλλαγματικών ισοτιμιών. Υπό την έννοια αυτή, αν το νόμισμα του κράτους μέλους εισαγωγής ανατιμάται, ορισμένο ποσό καταβάλλεται από τον εισαγωγέα ως αντιστάθμισμα του γεγονότος ότι τα προϊόντα κατέστησαν φθηνότερα για το εν λόγω νόμισμα, ενώ, αν το νόμισμα υποτιμάται, ορισμένο ποσό καταβάλλεται στον εισαγωγέα ως αντιστάθμισμα για το γεγονός ότι τα εν λόγω προϊόντα κατέστησαν ακριβότερα. Στην παρούσα υπόθεση, κατά την περίοδο υποτιμήσεως του βελγικού φράγκου εισήχθησαν από τη Γαλλία στο Βέλγιο ζωοτροφές.

2. Η υπόθεση αφορά ΝΕΠ που καταβλήθηκαν ή αξιώθηκαν για την εισαγωγή πλακούντων αραβοσίτου στο Βέλγιο κατά το διάστημα μεταξύ 5ης Μαρτίου 1982 και 17ης Μαΐου 1983. Η εταιρία Marichal-Margrève (στο εξής: Marichal), εισαγωγέας, είναι η εναγομένη εταιρία στην κυρία δίκη. Ως γνωστό, το εισαχθέν προϊόν εμπίπτει στη διάκριση του Κοινού Δασμολογίου (και συγκεκριμένα στην 23.07 Β I γ 1) για την οποία ισχύει ειδική

διάταξη. Η διάταξη αυτή θεσπίστηκε για πρώτη φορά με το άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) 495/79 της Επιτροπής, της 14ης Μαρτίου 1979 (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/025, σ. 3), και επαναλαμβάνεται στη ρύθμιση που ίσχυε κατά την περίοδο διενεργείας των επιδικών πράξεων, δηλαδή στον κανονισμό (ΕΟΚ) 2901/81 της Επιτροπής, της 7ης Οκτωβρίου 1981 (ΕΕ 1981, L 288, σ. 1), στον κανονισμό (ΕΟΚ) 1071/82 της Επιτροπής, της 5ης Μαΐου 1982 (ΕΕ 1982, L 124, σ. 1) και στον κανονισμό (ΕΟΚ) 1235/82 της Επιτροπής, της 19ης Μαΐου 1982 (ΕΕ 1982, L 142, σ. 1). Σημειωτέον ότι ο κανονισμός 2901/81 δεν ίσχυε για τις επίδικες πράξεις, δεδομένου ότι δεν καθόριζε κανένα ΝΕΠ όσον αφορά τις εισαγωγές στο Βέλγιο. Επομένως, κανένα ΝΕΠ δεν ήταν απαιτητό σε καμιά περίπτωση πριν από την έναρξη ισχύος του κανονισμού 1071/82 στις 6 Μαΐου 1982.

3. Και στους τρεις κανονισμούς στους οποίους επαναλαμβάνεται, η διάταξη φέρει τη μορφή υποσημειώσεως 9 στο μέρος 1 του παραρτήματος I του κανονισμού. Η διάταξη έχει ως εξής:

« Για τα προϊόντα που περιέχουν προϊόντα που υπάγονται στην κλάση 07.06 ή στη διάκριση 11.04 Γ του Κοινού Δασμολογίου δεν χορηγείται κανένα νομισματικό εξισωτικό ποσό για το τμήμα “σιτηρά”. Πάντως, τα αναφερόμενα ποσά εφαρμόζονται αν πρέπει να εισπραχθούν τα εξισωτικά ποσά.

* Γλώσσα του πρωτοτύπου: η αγγλική.

Κατά τη συμπλήρωση των τελωνειακών διατυπώσεων

(...)

— κατά την εισαγωγή που πραγματοποιείται σε κράτος μέλος με υποτιμημένο νόμισμα (...)

ο ενδιαφερόμενος υποχρεούται να αναφέρει στη δήλωση που προβλέπεται για τον σκοπό αυτό την πλήρη σύνθεση του προϊόντος, με ακρίβεια ως προς την περιεκτικότητα σε βάρος, ανά δασμολογική κλάση, κάθε ενσωματωμένου μη γαλακτοκομικού προϊόντος ».

Την ανωτέρω διάταξη ονομάζω στο εξής « διάταξη αφορώσα το τμήμα "σιτηρά" ».

4. Η αφορώσα το τμήμα « σιτηρά » διάταξη είχε ως συνέπεια τη μείωση των καταβλητέων στους εισαγωγείς ΝΕΠ λόγω της εισαγωγής των επιδίκων συνθέτων τροφών. Αν το προϊόν περιείχε ένα από τα αναφερόμενα συστατικά (ήτοι ένα από τα συστατικά τα υπαγόμενα στη δασμολογική κλάση 07.06 ή στη δασμολογική διάκριση 11.04 Γ), δεν μπορούσε να απαιτηθεί κανένα ΝΕΠ για κανένα τμήμα « σιτηρών » (ανεξάρτητα από το αν το τμήμα αυτό περιείχε ή όχι σιτηρά πέραν των αναφερομένων ως συστατικών). Επιπλέον, σε περίπτωση κατά την οποία το τμήμα « σιτηρά » υπερέβαινε το 50 % του βάρους, δεν μπορούσε να αξιωθεί κανένα ΝΕΠ για κανένα από τα συστατικά. Συναφώς, η Επιτροπή διευκρίνισε κατά την προφορική διαδικασία ότι το προϊόν αυτό είχε χαρακτηριστεί ως σιτηρό για τους σκοπούς του καθορισμού των ΝΕΠ και ότι ως εκ τούτου κινήθηκε ο μηχανισμός εφαρμογής ΝΕΠ μόνο για το τμήμα « σιτηρά ». Μπορεί, λοιπόν, να υποστηριχθεί ότι για τον ορθό υπο-

λογισμό των ΝΕΠ έπρεπε να είναι γνωστή η σύνθεση του προϊόντος και ειδικότερα το βάρος των μη γαλακτοκομικών προϊόντων που ενσωματώνονταν σ' αυτό. Όπως προκύπτει από τη δεύτερη και τέταρτη αιτιολογικές σκέψεις του κανονισμού 495/79, το μέτρο θεσπίστηκε με σκοπό να παύσουν τα « τεχνητά εμπορικά ρεύματα », ήτοι εμπορικά ρεύματα με αποκλειστικό σκοπό την εφαρμογή ΝΕΠ. Κατά την πέμπτη αιτιολογική σκέψη, « η εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος κανονισμού δύναται να γίνει περισσότερο αποτελεσματική αν ο ενδιαφερόμενος, που ζητεί τη χορήγηση του νομισματικού εξισωτικού ποσού, δηλώνει τη σύνθεση των εν λόγω προϊόντων. »

5. Στην προκειμένη περίπτωση η εταιρία Marichal δεν υπέβαλε στις βελγικές αρχές δήλωση συνθέσεως κατά τη συμπλήρωση των τελωνειακών διατυπώσεων εισαγωγής, μολονότι φαίνεται ότι παρασχέθηκαν πληροφορίες σχετικά με το οικείο προϊόν, πλην όμως για άλλους σκοπούς, στις γαλλικές αρχές το 1978, ενώ αντίγραφο της παλαιότερης αυτής δηλώσεως κοινοποιήθηκε στις βελγικές αρχές στις 9 Ιανουαρίου 1984. Στα πλαίσια της κυρίας δίκης, το Βελγικό Δημόσιο, εκπροσωπούμενο από τον Υπουργό Οικονομικών, αξιώνει την επιστροφή των ΝΕΠ που καταβλήθηκαν για τις πραγματοποιηθείσες μεταξύ 5ης Μαρτίου 1982 και 2ας Φεβρουαρίου 1983 εισαγωγές, καθώς και τη δέσμευση των πληρωμών για τις εισαγωγές που πραγματοποιήθηκαν από τις 8 Φεβρουαρίου 1983 έως τις 17 Μαΐου 1983, με το αιτιολογικό ότι και στις δύο περιπτώσεις η Marichal δεν υπέβαλε την ενδεδειγμένη δήλωση. Σε απάντηση γραπτής ερωτήσεως του Δικαστηρίου, η Βελγική Κυβέρνηση διευκρίνισε ότι τα ποσά καταβλήθηκαν χωρίς να έχει προηγηθεί έλεγχος του αν υφίσταται παρόμοιο δικαίωμα, λόγω πλάνης στην οποία υπέπεσε η διοίκηση.

6. Το tribunal de première instance του Verriers υπέβαλε, κατόπιν αυτού, τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα στο Δικαστήριο:

« 1) Προκύπτει από τους κανόνες του κοινοτικού δικαίου και ιδίως από τον κανονισμό (ΕΟΚ) 495/79 της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, της 14ης Μαρτίου 1979, ότι το δικαίωμα του επιχειρηματία για τη λήψη νομισματικών εξισωτικών ποσών χάνεται αμετακλήτως όταν, κατά τη συμπλήρωση των τελωνειακών διατυπώσεων εισαγωγής σε κράτος μέλος με υποτιμημένο νόμισμα συνθέτων τροφών υπαγομένων στις διακρίσεις 23.07 Β I α 1 ή 2, 23.07 Β I β 1 ή 2 ή 23.07 Β I γ 1 ή 2 του Κοινού Δασμολογίου, δεν έχει συμπληρωθεί δεόντως η προβλεπόμενη για τη χορήγησή τους δήλωση, επειδή δεν αναγράφονταν τα απαιτούμενα από τον εν λόγω κανονισμό (ΕΟΚ) 495/79 στοιχεία, ήτοι η πλήρης σύνθεση του προϊόντος με την ακριβή περιεκτικότητα σε βάρος, ανά δασμολογική κλάση, κάθε ενσωματωμένου μη γαλακτοκομικού προϊόντος;

7. Ο κανονισμός 495/79 δεν περιλαμβάνει ρητή διάταξη σχετικά με τις συνέπειες που επιφέρει η μη υποβολή της απαιτούμενης δηλώσεως. Πάντως, η Επιτροπή θέσπισε περαιτέρω διατάξεις, εκδίδοντας τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1371/81, της 19ης Μαΐου 1981, περί λεπτομερειών διοικητικής εφαρμογής των νομισματικών εξισωτικών ποσών (ΕΕ 1981, L 138, σ. 1). Το τμήμα Β του τίτλου II του εν λόγω κανονισμού (άρθρα 5 και 6) τιτλοφορείται «Εισαγωγή», ενώ το άρθρο 6 ορίζει τα ακόλουθα:

« Κατά τη συμπλήρωση των τελωνειακών διατυπώσεων εισαγωγής, ο ενδιαφερόμενος πρέπει να παράσχει στο προβλεπόμενο προς τον σκοπό αυτό έντυπο όλες τις ενδείξεις που είναι αναγκαίες για τον υπολογισμό του νομισματικού εξισωτικού ποσού, και ιδιαίτερα:

(...)

2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως επί του πρώτου ερωτήματος, προκύπτει από τους κανόνες του κοινοτικού δικαίου ότι ο εν λόγω επιχειρηματίας μπορεί να τακτοποιήσει εκ των υστέρων την κατάστασή του, παρέχοντας τα απαιτούμενα στοιχεία στην εθνική διοίκηση, η οποία είναι αρμόδια για τον υπολογισμό και τη χορήγηση των σχετικών νομισματικών εξισωτικών ποσών; »

δ) κατά το μέτρο που είναι αναγκαίο για τον υπολογισμό του νομισματικού εξισωτικού ποσού, τη σύνθεση των αντιστοίχων προϊόντων. »

Το τμήμα Ε του τίτλου II (άρθρα 16 και 17) τιτλοφορείται «Πληρωμή». Το άρθρο 16, παράγραφος 1, ορίζει ότι:

Σημειωτέον ότι οι έξι διακρίσεις που αναφέρονται στο πρώτο ερώτημα είναι εκείνες που ενέπιπταν κατά τον κρίσιμο χρόνο στην αφορώσα τα σιτηρά διάταξη, μολονότι, όπως προανέφερα, τα εισαχθέντα στην προκειμένη περίπτωση προϊόντα φαίνεται ότι υπήγοντο όλα στη διάκριση 23.07 Β I γ 1.

« Το νομισματικό εξισωτικό ποσό που χορηγείται κατά την εισαγωγή καταβάλλεται μόνο κατόπιν υποβολής αντιγράφου της διασαφήσεως εισαγωγής και, στην ανάλογη περίπτωση, κάθε σχετικού συνημμένου εγγράφου, στο οποίο αναγράφονται οι ενδείξεις που αναφέρονται στο άρθρο 6 και στο οποίο βεβαιούται ότι τα προϊόντα εισήχθησαν (...) »

Το άρθρο 17 ορίζει ότι:

« 1. Το προηγούμενο νομισματικό εξισωτικό ποσό καταβάλλεται μόνο κατόπιν γραπτής αιτήσεως του ενδιαφερομένου (...)

2. Εκτός περιπτώσεων *ανωτέρας βίας*, το δικαίωμα χορηγήσεως νομισματικών εξισωτικών ποσών χάνεται εάν τα σχετικά έγγραφα δεν υποβληθούν εντός των δώδεκα μηνών που ακολουθούν την ημέρα κατά την οποία οι τελωνειακές αρχές αποδέχθηκαν τη διασάφηση εισαγωγής ή τη διασάφηση εξαγωγής.

(...) »

8. Από τις ανωτέρω διατάξεις προκύπτει ότι οι εισαγωγείς μπορούν να αξιώσουν ΝΕΠ μόνο εφόσον υποβάλουν, εντός δώδεκα μηνών από την αποδοχή της διασαφήσεως εισαγωγής, αντίγραφο των συνημμένων στην εν λόγω δήλωση εγγράφων που περιλαμβάνουν τις κατά το άρθρο 6 αναγκαίες ενδείξεις. Έτσι, όπου οι ενδείξεις ως προς τη σύνθεση των προϊόντων είναι αναγκαίες για τους σκοπούς του προσδιορισμού των ΝΕΠ ο εισαγωγέας οφείλει να υποβάλει αντίγραφο του συνημμένου στη διασάφηση εισαγωγής εγγράφου στο οποίο παρατίθενται οι σχετικές ενδείξεις. Έπεται ότι, όταν εφαρμόζεται η αφορώσα το τμήμα « σιτηρά » διάταξη, πρέπει να υποβάλλεται αντίγραφο της απαιτούμενης, βάσει της εν λόγω διατάξεως, δηλώσεως. Υπό την έννοια αυτή, σύμφωνα με αυστηρή και κατά γράμμα ερμηνεία του κανονισμού 1371/81, ο εισαγωγέας που δεν υπέβαλε τη σχετική δήλωση κατά τον χρόνο υποβολής της τελωνειακής διασαφήσεως δεν δικαιούται να λάβει ΝΕΠ, εφόσον βρίσκεται σε αδυναμία να υποβάλει τα απαιτούμενα έγγραφα.

9. Συνεπώς, η προσκόμιση της ενδεδειγμένης δηλώσεως κατά την εισαγωγή αποτελεί τυπική προϋπόθεση για την εισπραξη ΝΕΠ. Πάντως, είναι σαφές ότι η συμπλήρωση της διατυπώσεως αυτής δεν πρέπει να ερμηνεύεται ως άκαμπτη προϋπόθεση για την εισπραξη ΝΕΠ, εκτός αν η υποβολή της αιτήσεως είναι αναγκαία για τον αποτελεσματικό έλεγχο των σχετικών συναλλαγών: βλ. υπόθεση 46/82, Γερμανία κατά Επιτροπής (Συλλογή 1983, σ. 3549, σκέψη 10). Επομένως, απαιτείται να εξεταστεί κατά πόσον ο έλεγχος του αν τα προϊόντα περιέχουν σιτηρά μπορεί να είναι εξίσου αποτελεσματικός σε περίπτωση που ο επιχειρηματίας είχε τη δυνατότητα να υποβάλει τις σχετικές πληροφορίες μετά την εισαγωγή.

10. Με την προδικαστική απόφαση, το δικαστήριο παραπομπής αναφέρει ότι οι τελωνειακές αρχές ήταν ενήμερες της προθέσεως του εισαγωγέα να ζητήσει την καταβολή των ΝΕΠ και θα όφειλαν να έχουν συνείδηση του ότι η σύνθεση των εισαγομένων προϊόντων είχε σημασία για τη σχετική αίτηση. Σύμφωνα με την άποψη αυτή, η έλλειψη υποβολής δηλώσεως κατά τον χρόνο της εισαγωγής δεν παρεμπόδιζε τη διεξαγωγή οποιουδήποτε αναγκαίου ελέγχου, εφόσον οι αρχές είχαν τη δυνατότητα να λάβουν και διατηρήσουν δείγμα του προϊόντος, το οποίο στη συνέχεια μπορούσε να χρησιμοποιηθεί προς εξακρίβωση οποιασδήποτε μεταγενέστερης δηλώσεως. Επίσης, το παραπέμπον δικαστήριο αναφέρει ότι εναπέκειτο στις τελωνειακές αρχές να επιστήσουν την προσοχή του εισαγωγέα επί των ισχυουσών διατυπώσεων.

11. Εξάλλου, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι οποιοσδήποτε επιχειρηματίας που επιδεικνύει συνήθη επιμέλεια θα όφειλε να είναι ενήμερος των εν λόγω απαιτήσεων. Η Επιτροπή προσθέτει επίσης ότι, ενόψει του μεγάλου αριθμού υποθέσεων που έχουν να διεκπεραιώνουν οι

τελωνειακές αρχές, η δήλωση του επιχειρηματία ως προς τη σύνθεση επέχει θέση προειδοποίησης. Έτσι δεν πρέπει να αναμένεται ότι οι αρχές θέτουν σε κίνηση τη διαδικασία δειγματοληπτικού ελέγχου όταν δεν έχουν ειδοποιηθεί ότι η ανωτέρω διαδικασία είναι ενδεχομένως απαραίτητη. Επίσης, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, ελλείψει δειγματοληπτικού ελέγχου κατά τον χρόνο εισαγωγής, ο έλεγχος της συνθέσεως του προϊόντος καθίσταται και δυσχερέστερος και λιγότερο αξιόπιστος.

παρασκευαστή πληροφορίες, ενώ θεωρητικά τουλάχιστον μπορεί περαιτέρω να ληφθεί δείγμα ενός προϊόντος μετά την εισαγωγή του, ενόσω η παρτίδα δεν έχει ακόμη καταναλωθεί. Σε αμφότερες τις περιπτώσεις, πάντως, η διαδικασία ελέγχου είναι ενδεχομένως δαπανηρότερη και λιγότερο αξιόπιστη από την εφαρμογή του προβλεπόμενου κανονιστικώς συστήματος. Νομίζω, συνεπώς, ότι η συμπλήρωση των απαιτούμενων διατυπώσεων είναι θεμελιώδης για την αποτελεσματική επιτήρηση των εν λόγω πράξεων.

12. Νομίζω ότι τα επιχειρήματα της Επιτροπής είναι πολύ πειστικά. Σε περίπτωση που ο εισαγωγέας υποβάλει δήλωση ως προς τη σύνθεση ενός προϊόντος, επιστάται η προσοχή των τελωνειακών αρχών επί του ότι η ορθότητα της δηλώσεως αυτής ενέχει ενδεχομένως σημασία στα πλαίσια αιτήσεως χορηγήσεως ΝΕΠ και συνεπώς επί του ότι μπορούν να εφαρμόσουν οποιαδήποτε από τις ισχύουσες μεθόδους δειγματοληπτικού ελέγχου. Ελλείψει της δηλώσεως αυτής, εναπόκειται στις αρχές να αποδώσουν τη δέουσα σημασία στα συναφή στοιχεία. Λόγω του μεγάλου αριθμού προϊόντων πάσης μορφής που περιέχονται στις τελωνειακές αρχές, κατ' εμέ, απαιτείται ύψιστος βαθμός επαγρυπνήσεως εκ μέρους των υπαλλήλων που ενδέχεται να έχουν μεγάλο φόρτο εργασίας. Αντίθετα, ο εισαγωγέας ασχολείται με περιορισμένο αριθμό προϊόντων και μπορεί να αναμένεται ευλόγως ότι έχει επίγνωση των ειδικών προϋποθέσεων που ισχύουν για το καθένα από αυτά.

13. Νομίζω ότι είναι εξίσου πειστικό το επιχείρημα της Επιτροπής ότι ο εκ των υστέρων έλεγχος της συνθέσεως των προϊόντων καθίσταται δυσχερέστερος και λιγότερο αποτελεσματικός από ό,τι το σύστημα της δηλώσεως και δειγματοληπτικού ελέγχου κατά τον χρόνο εισαγωγής. Αληθεύει ότι τα συστατικά ενός προϊόντος μπορεί καταρχήν να προσδιοριστούν με βάση τις κοινοποιηθείσες από τον

14. Τελικώς, όπως υπογραμμίζει η Επιτροπή, είναι σαφές ότι ο επιχειρηματίας δεν μπορεί να επικαλείται την αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης για να διατηρεί ποσά τα οποία οι εθνικές αρχές του κατέβαλαν εκ πλάνης κατά παράβαση συγκεκριμένης διατάξεως του κοινοτικού δικαίου: βλ. υπόθεση 316/86, Hauptzollamt Hamburg-Jonas κατά Krücken (Συλλογή 1988, σ. 2213, σκέψεις 23 και 24).

15. Συνεπώς, κατ' εμέ, στο πρώτο από τα υποβληθέντα προδικαστικώς ερωτήματα πρέπει να δοθεί καταφατική απάντηση με αποτέλεσμα να παρέλκει η εξέταση του δευτέρου ερωτήματος. Αν, πάντως, αντίθετα προς την άποψή μου, υπήρχε τρόπος επανορθώσεως της παραλείψεως μετά την εισαγωγή των προϊόντων, είναι σαφές ότι η επανόρθωση αυτή μπορεί να γίνει μόνο από τον εισαγωγέα με την κοινοποίηση των απαιτούμενων πληροφοριακών στοιχείων προς τις αρμόδιες αρχές εντός προθεσμίας δώδεκα μηνών από την αποδοχή της δηλώσεως εισαγωγής: βλ. άρθρο 17, παράγραφος 2, του κανονισμού 1371/81 που προανέφερα στο σημείο 7. Επειδή, λοιπόν, στην προκειμένη περίπτωση η πληροφορία δεν παρεσχέθη πριν από τις 9 Ιανουαρίου 1984, χάνεται το δικαίωμα λήψεως ΝΕΠ για όλες τις εισαγωγές που πραγματοποιήθηκαν πριν από τις 9 Ιανουαρίου 1983.

Συμπέρασμα

16. Κατόπιν αυτού, φρονώ ότι στα προδικαστικά ερωτήματα του tribunal de première instance του Verviers αρμόζει η ακόλουθη απάντηση:

« Οι διατάξεις της υποσημειώσεως 9 του μέρους 1 του παραρτήματος I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2901/81 της Επιτροπής, της 7ης Οκτωβρίου 1981, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1071/82 της Επιτροπής, της 5ης Μαΐου 1982, και του κανονισμού (ΕΟΚ) 1235/82 της Επιτροπής, της 19ης Μαΐου 1982, όπως θεσπίστηκαν αρχικά με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 495/79 της Επιτροπής, της 14ης Μαρτίου 1979, σε συνδυασμό με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1371/81 της Επιτροπής, της 19ης Μαΐου 1981, έχουν την έννοια ότι οι εισαγωγείς στερούνται αμετακλήτως κάθε δικαιώματος λήψεως νομισματικών εξισωτικών ποσών αν, κατά τη συμπλήρωση των τελωνειακών διατυπώσεων εισαγωγής συνθέτων προϊόντων που προορίζονται για ζωοτροφές και υπάγονται στις δασμολογικές διακρίσεις του Κοινού Δασμολογίου που διέπονται από τις εν λόγω διατάξεις, δεν προβαίνουν στην επιβαλλομένη με τις ανωτέρω διατάξεις δήλωση. »